

USNESENÍ

Krajský soud v Ostravě projednal ve veřejném zasedání konaném dne 15. ledna 2020 **odvolání 1/ obžalovaného I. M., narozeného XXX, a 2/ státní zástupkyně Okresního státního zastupitelství v Bruntále** proti rozsudku Okresního soudu v Bruntále ze dne 13. 11. 2019, sp. zn. 4 T 104/2019-378, a rozhodl

takto:

Podle § 256 trestního řádu se odvolání obžalovaného I. M. a státní zástupkyně **zamítají**.

Odůvodnění:

1. Napadeným rozsudkem okresního soudu byl obžalovaný I. M. uznán vinným pod bodem ad 1/ výroku jednak přečinem vyhrožování s cílem působit na úřední osobu podle § 326 odstavec 1 písmeno a) trestního zákoníku, jednak přečinem nebezpečného vyhrožování podle § 353 odstavec 1 trestního zákoníku, jednak přečinem výtržnictví podle § 358 odstavec 1, odstavec 2 písmeno a) trestního zákoníku, jednak přečinem projevu sympatií k hnutí směřujícímu k potlačení práv a svobod člověka podle § 404 trestního zákoníku a pod bodem ad 2/ výroku jednak přečinem násilí proti úřední osobě podle § 325 odstavec 1 písmeno a) trestního zákoníku, jednak přečinem vyhrožování s cílem působit na úřední osobu podle § 326 odstavec 1 písmeno a) trestního zákoníku, jednak přečinem nebezpečného vyhrožování podle § 353 odstavec 1 trestního zákoníku. Odsouzen byl podle § 325 odstavec 1 trestního zákoníku za použití § 43 odstavec 1 trestního zákoníku k úhrnnému trestu odnětí svobody v trvání 1 roku a 10 měsíců. Podle § 56 odstavec 2 písmeno a) trestního zákoníku byl pro výkon uloženého trestu zařazen do věznice s ostrahou. Podle § 229 odstavec 1 trestního řádu byla poškozená J. Š. odkázána se svým nárokem na náhradu nemajetkové újmy na řízení ve věcech občanskoprávních.
2. Podle skutkových zjištění okresního soudu obžalovaný **pod bodem ad 1/ výroku** dne 16. 3. 2019 kolem 19.45 hodin v Městě Albrechticích, okres Bruntál, pod vlivem alkoholu na náměstí ČSA nejprve v prodejně Pizza přes ulici vulgárně nadával obsluze J. Š., následně již na náměstí vulgárně nadával dalšímu zákazníkovi pizzerie V. F. a nespecifikovaným osobám vyhrožoval zabitím, a když byl z oken domu napomenut L. P., tohoto vyzýval, ať sejde dolů a dále mu vyhrožoval zabitím, podřezáním jeho osoby a celé jeho rodiny, zašlapáním do země, nazýval ho židovským dítětem a židem, dále pronášel výroky o zplynování, opakovaně provolával „Heil Hitler, Usama bin Ladin, Alláh akbar“, přičemž toto jednání vzbudilo u přítomných osob strach, po příjezdu policejní hlídky Obvodního oddělení Města Albrechtice ve složení pprap. Bc. J. T. a prap. T. V. na náměstí obžalovaný vykřikoval, že všechny zabije, že všichni ještě uvidí a pronášel hesla „Ať žije islámský stát, Alláh je velký“, a po převezení na policejní stanici Obvodního oddělení Města Albrechtice policistům prap. T. V., a policistům Obvodního oddělení Krnov pprap. L. S. a pprap. M. P., kteří byli přivoláni jako posila, vyhrožoval zabitím, podřezáním a tím, že by se ho měli bát, dále oslavně hovořil o islámském státu

a vykřikoval heslo „Alláh akbar“, a pro přečiny výtržnictví byl odsouzen jednak trestním příkazem Okresního soudu v Bruntále ze dne 2. 3. 2015, sp. zn. 3 T 29/2015, který nabyl právní moci dne 27. 3. 2015, a jednak rozsudkem Okresního soudu v Bruntále ze dne 21. 9. 2018, sp. zn. 2 T 70/2018, který nabyl právní moci dne 21. 9. 2018, a **pod bodem ad 2/ výroku** dne 2. 7. 2019 v době od 09.12 do 10.35 hodin v Holčovicích – Spálené, okres Bruntál, v rodinném domě č. XXX, po předání příkazu k domovní prohlídce vydaného soudcem Okresního soudu v Bruntále dne 20. 6. 2019, sp. zn. 0 Nt 1114/2019, tento roztrhal a policistům 2. Oddělení obecné kriminality SKPV Krnov por. Mgr. R. S., por. Bc. R. S., por. Bc. K. T., por. Bc. J. R., nrap. R. G., provádějícím domovní prohlídku, opakovaně vulgárně nadával a urážel je, vyhrožoval jim zabitím, rozsekáním sekerou, že o něj přerazí lopatu, gestem ruky sevřené v pěst avizoval útok, dále slovně vulgárně napadal přítomného starostu obce Holčovice Mgr. P. Š., který zde vystupoval jako nezúčastněná osoba, kterému rovněž vyhrožoval spráskáním železnou tyčí a probodnutím vidlemi, dále vyhrožoval svým zabitím a zabitím osob, které mu sáhnou na věci, a po příjezdu dalších policistů 2. Oddělení obecné kriminality SKPV Krnov por. Bc. J. B. a por. Bc. F. J. tyto rovněž vulgárně oslovil, prudce gestikuloval rukama, přistoupil k policistům por. J., nrap. G. a por. Bc. B., před kterými se napřáhl k úderu, kterým by zasáhl por. B., ale bylo mu v tom zabráněno použitím hmatů a chvatů a byla mu přiložena pouta a dále se pokoušel kousnout Bc. J. R., přičemž i poté v rámci probíhající domovní prohlídky policistům vyhrožoval zabitím, a rozsekáním sekerou.

3. Proti rozsudku podali v zákonné lhůtě odvolání jak obžalovaný, který je zaměřil do výroků o vině i trestu, tak i státní zástupkyně, která je směřovala v neprospěch obžalovaného do výroku o trestu.

Obžalovaný v odůvodnění odvolání, které vypracoval jeho obhájce, především poukázal na to, že s výjimkou přečinu násilí proti úřední osobě spočívají všechny ostatní přečiny pouze ve slovních výrocích a jsou ohroženy mírnými sazby odnětí svobody. Pokud jde o přečin násilí proti úřední osobě dle § 325 odst. 1, písm. a) tr. zákoníku, zdůraznil, že v žádném případě nikoho uhodit nechtěl. Obhajobě nepřipadá profesionální, pokud podle příslušníků Policie ČR jednání obžalovaného mělo trvat delší dobu, během níž policie přivolala, a také přijely posily, tato nezajistila, aby posila přivezla též kameru a pořídila kamerový záznam. Z hlediska trestu je podle obžalovaného dále třeba hodnotit skutečnost, že se bude nacházet ve výkonu trestu poprvé a na jeho nápravu bude dále působeno i trestem odnětí svobody v trvání 16 měsíců dle rozsudku Okresního soudu Bruntál, č. j. 2 T 70/2018, ohledně něhož je třeba vyhodnotit jako předběžnou otázku, že výkon tohoto trestu bude nepochybně nařízen. Dále poukázal na rozpor mezi lékařskou zprávou, dle které obžalovaný trpí bipolární poruchou a znaleckým posudkem, který toto popřel. Sám obhájce viděl diametrální rozdíl mezi exaltovaným chováním obžalovaného po zadržení a při vzetí do vazby na straně jedné a jeho kultivovaným chováním při hlavním líčení, což by bipolární poruše nasvědčovalo. Navrhl též zjistit, zda obžalovaný byl pod vlivem drogy při nástupu do věznice. Pokud tomu tak nebylo, pak jeho chování po zadržení spíše odpovídalo manické fázi jeho psychické poruchy. Navrhl dále proto, aby soud zvážil všechny výroky rozsudku, z hlediska důkazní situace zvážil doplnění ve vztahu k bipolární poruše obžalovaného a tomuto v každém případě uložil mírnější trest odnětí svobody s přihlédnutím k tomu, že jeho nápravu bude zajišťovat další výrazný nepodmíněný trest odnětí svobody.

Státní zástupkyně v odůvodnění odvolání uvedla, že okresní soud dle odůvodnění rozsudku již ukládal obžalovanému trest spojený s jeho přímým výkonem, když předchozí uložené výchovné tresty neměly zcela zjevně na něj žádný výchovný vliv. Při ukládání délky trestu soud přihlédl k polehčujícím okolnostem, a to k doznání a lítosti projevené u hlavního líčení, i k tomu, že se obžalovaný napadeným osobám omluvil. Dále bylo přihlédnuto k tomu, že mu bude

s největší pravděpodobností přeměněn i předchozí trest v délce 1 roku a 4 měsíců. Z toho důvodu mu, i přes výraznou převahu přitěžujících okolností, uložil ještě trest v dolní polovině trestní sazby v trvání 1 roku a 10 měsíců. S délkou uloženého nepodmíněného trestu odnětí svobody však nelze, dle státní zástupkyně, souhlasit, neboť za výše uvedených okolností je trest uložený v dolní polovině trestní sazby v trvání 1 roku a 10 měsíců nutno považovat za nepřiměřeně mírný. Dle jejího názoru soud dostatečně nevyhodnotil souběh trestné činnosti obžalovaného, tedy přitěžující okolnost dle ust. § 42 písm. n) tr. zákoníku. Obžalovaný se dopustil celkem sedmi přečinů, z nichž nejprůšnější je, z hlediska trestní sazby, trestán přečin násilí proti úřední osobě dle § 325 odst. 1 písm. a) tr. zákoníku, a to trestem odnětí svobody až na čtyři léta. Za situace, kdy se nyní projednávané trestné činnosti dopustil ve zkušební době podmíněného odsouzení, a to mj. pro shodnou trestnou činnost, když rozsudkem Okresního soudu v Bruntále sp. zn. 2 T 70/2018 byl odsouzen pro přečiny nebezpečného vyhrožování dle § 353 odst. 1, odst. 2 písm. c) tr. zákoníku, vyhrožování s cílem působit na úřední osobu dle § 326 odst. 1 písm. a) tr. zákoníku a výtržnictví dle § 358 odst. 1, odst. 2 písm. a) tr. zákoníku, bylo na místě ukládat mu jako speciálnímu recidivistovi trest odnětí svobody v horní polovině sazby § 325 odst. 1 tr. zákoníku. Zohledňovat při ukládání nynějšího trestu skutečnost, že pravděpodobně dojde k přeměně předchozího trestu v délce 1 roku a 4 měsíců, není důvodné, když minimálně jde o předčasné konstatování a navíc ukládaný trest by měl zohlednit povahu a závažnost nyní spáchaných trestných činů, a nikoliv předchozích, a především osobu pachatele. S ohledem na výše uvedené proto navrhla, aby Krajský soud v Ostravě dle § 258 odst. 1 písm. e) tr. řádu zrušil napadený rozsudek soudu I. stupně ve výroku o trestu a dle § 259 odst. 3, odst. 4 trestního řádu ve věci sám rozhodl a uložil obžalovanému úhrnný trest odnětí svobody v horní polovině sazby uvedené v § 325 odst. 1 tr. zákoníku nepodmíněně se zařazením do věznice s ostrahou.

4. Krajský soud podle § 254 odst. 1, 3 tr. řádu přezkoumal zákonnost a odůvodněnost výroků napadeného rozsudku a správnost postupu řízení rozhodnutí předcházející, a to z hlediska vytýkaných vad a odvolání obžalovaného ani státní zástupkyně neshledal důvodnými.
5. Pokud jde o postup v dosavadním řízení, nezjistil v něm krajský soud žádných nedostatků či pochybení, neboť okresní soud provedl v souladu s ustanovením § 2 odst. 5 tr. řádu dokazování náležitým způsobem a v potřebném rozsahu tak, aby byl zjištěn skutkový stav, o němž nejsou důvodné pochybnosti. Provedené důkazy vyhodnotil v souladu s ustanovením § 2 odst. 6 tr. řádu a vzhledem k tomu učinil zákonu odpovídající rozhodnutí o vině a trestu. Protože své skutkové a právní závěry v napadeném rozhodnutí v potřebném rozsahu a pečlivě odůvodnil, krajský soud se s jeho argumentací ztotožňuje.
6. K odvolacím námitkám obžalovaného je nutno uvést, že okresní soud z výsledků provedeného dokazování správně dovodil právní kvalifikaci jednání obžalovaného dne 2. 7. 2019 mimo další i jako přečin násilí proti úřední osobě podle § 325 odst. 1 písm. a) tr. zákoníku, neboť svědeckými výpověďmi Bc. J. B., R. G. a Bc. F. J., na místě zasahujících policistů Policie ČR, bylo bez pochybností prokázáno, že se napřáhl k úderu, kterým by zasáhl Bc. J. B., pokud by mu v tom použitím hmatů a chvatů nezabránil, kdy veškeré své jednání obžalovaný doprovázel vyhružkami ublížení na zdraví a zabitím adresovanými jak zasahujícím policistům, tak přítomnému starostovi obce. S ohledem na celkovou agresivitu obžalovaného v inkriminované době mohli napadení policisté jen stěží z jeho chování dovodit, že nikoho uhodit nechtěl, jak nyní obžalovaný na svou obhajobu uvádí. Ve vztahu k námitkám, které obžalovaný, potažmo jeho obhájce, vznesli k závěrům znaleckého posudku z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie a klinické psychologie, lze uvést pouze tolik, že obžalovaný I. M. byl před umístěním v cele předběžného zadržení vyšetřen lékaři z Psychiatrické nemocnice v Opavě, kdy vyšetření trvalo od 16.15 do 16.45 hodin. Znalecký posudek z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie a klinické psychologie, který byl na obžalovaného vypracován, staví své závěry jednak na osobním vyšetření znalci z příslušných oborů v podmínkách vazební

věznice, jednak na zdravotnické dokumentaci obžalovaného vedené od roku 1998, kdy byl poprvé doporučen k vyšetření pro poruchy chování. Dokumentace obsahuje i výše uvedené výsledky vyšetření v Psychiatrické nemocnici v Opavě, i výsledky vyšetření praktické lékařky, která obžalovaného doporučila k vyšetření psychiatrem a konečně i výsledky jeho vyšetření, na jejichž základě byly obžalovanému naordinovány léky. Lze tedy plně akceptovat závěry znalců, že obžalovaný netrpěl a netrpí žádnou duševní chorobou, či poruchou, lze u něj konstatovat pouze rysy emočně nestabilní poruchy osobnosti se sklony k disociálním formám chování a jeho patrné sklony k nadužívání alkoholu a THC. V době spáchání jednání popsaného pod bodem ad 1/ výroku napadeného rozsudku, kdy byl pod výrazným vlivem alkoholu i pod vlivem marihuany, byly jeho rozpoznávací schopnosti zachovalé plně a schopnosti ovládací byly částečně, nikoli však podstatně sníženy. V době spáchání skutku popsaného pod bodem ad 2/ výroku napadeného rozsudku, jde jeho jednání plně na vrub jeho osobnostní charakteristiky a schopnosti rozpoznávací i ovládací byly plně zachovány.

7. Krajský soud se proto i plně ztotožnil s právní kvalifikací, kterou soud I. stupně pro jednání obžalovaného zvolil, když jeho jednání popsané pod body ad 1/ a 2/ výroku napadeného rozsudku naplňuje jak po objektivní, tak po subjektivní stránce, všechny zákonné znaky skutkové podstaty trestných činů v rozsahu, jímž byl uznán vinným.
8. Pokud jde o odvolací námitky státní zástupkyně, lze odkázat toliko na stávající soudní praxi, dle níž jsou soudy při rozhodování o trestu povinny přihlížet i k předchozím trestům, které byly obžalovaným uloženy z hledisek, které popsal soud I. stupně v odůvodnění napadeného rozsudku. Správně je poukázáno na skutečnost, že obžalovaný dosud ve výkonu trestu odnětí svobody nikdy nebyl, po dobu šesti měsíců je na něj působeno omezením svobody umístěním ve vazbě a právě s ohledem na speciální recidivu jeho jednání, kdy mu nejen byl uložen trest odnětí svobody s přímým výkonem, je velmi reálné nařízení dříve uloženého trestu odnětí svobody, jehož výkon mu byl podmíněně odložen, k výkonu ve věznici. Lze tedy reálně předpokládat, že ve věznici, pokud neprokáže účinnou snahu po nápravě vedoucí k podmíněnému propuštění z výkonu trestu, stráví 38 měsíců.
9. S ohledem na to, že, jak nalézací soud, tak i soud odvolací, dospěly k závěru, že po formální stránce jsou znaky skutkových podstat zažalovaných trestných činů u obžalovaného naplněny, zabýval se krajský soud v rámci odvolacího řízení jednáním obžalovaného z hlediska jeho společenské škodlivosti tak, jak mu ukládá ustanovení § 12 odst. 2 tr. zákoníku. V tomto případě dospěl jednoznačně k závěru, že trestní odpovědnost obžalovaného je dána a je natolik vysoká, že k vyřešení věci by nepostačovalo uplatnění odpovědnosti podle jiného právního předpisu než trestního zákoníku.
10. Okresní soud tedy nepochybil ani ve výroku o trestu, kdy při ukládání trestu respektoval ustanovení §§ 37, 38, 39 tr. zákoníku, o obecných ustanoveních pro ukládání trestních sankcí, jejich přiměřenosti a stanovení druhu a výměry trestu, ust. §§ 41 a 42 tr. zákoníku o okolnostech polehčujících a přitěžujících i ust. § 43 odst. 1 tr. zákoníku o úhrnném trestu. Uložil mu správně, s ohledem na povahu a závažnost trestných činů, jichž se dopustil, na způsob, jakým je spáchal, na následky, které jeho jednání mělo i s ohledem na jeho pohnutku i samotnou osobu obžalovaného, již nepodmíněný trest odnětí svobody, a to v rámci trestní sazby uvedené u přečinu násilí proti úřední osobě dle § 325 odst. 1 tr. zákoníku, která je nejpřísnější, v trvání 1 roku a 10 měsíců, kdy konkrétní výměra trestu odpovídá, jak zjištěnému stupni škodlivosti jednání obžalovaného, tak i možnosti jeho nápravy. S ohledem na to, že svým jednáním naplnil znaky skutkových podstat sedmi přečinů, byl mu dle § 43 odst. 1 tr. zákoníku správně uložen trest úhrnný. Zařazení obžalovaného pro výkon uloženého trestu do věznice s ostrahou plně odpovídá ustanovení § 56 odst. 2 písm. a) tr. zákoníku.
11. Protože okresní soud hodnotil důkazy ve shodě s jejich obsahem, nedopustil se žádné deformace důkazů, ani jinak nevybočil z rámce volného hodnocení důkazů a zároveň své hodnotící úvahy

jasně, srozumitelně a zejména logicky vysvětlil, krajský soud po přezkoumání věci dospěl k závěrům shodným se závěry soudu nalézacího, a proto nemohl postupovat jinak než odvolání obžalovaného i státní zástupkyně jako nedůvodná podle § 256 tr. řádu zamítnout.

Poučení:

- I. Proti tomuto rozhodnutí není další řádný opravný prostředek přípustný.
- II. Proti tomuto rozhodnutí je přípustné dovolání, které lze podat ve lhůtě dvou měsíců od doručení tohoto rozhodnutí prostřednictvím soudu I. stupně.

Dovolání mohou podat

- a) nejvyšší státní zástupce ve prospěch i v neprospěch obviněného
- b) obviněný pro nesprávnost výroku rozhodnutí soudu, který se ho bezprostředně dotýká.

Obviněný může podat dovolání pouze prostřednictvím obhájce. Podání obviněného, které nebylo učiněno prostřednictvím obhájce, se nepovažuje za dovolání, byť bylo takto označeno.

Příslušný k rozhodnutí o podaném dovolání je Nejvyšší soud České republiky v Brně.

V dovolání musí být uvedeno, proti kterému rozhodnutí směřuje, který výrok, v jakém rozsahu a z jakých důvodů napadá a čeho se dovolatel domáhá, včetně konkrétního návrhu na rozhodnutí dovolacího soudu s odkazem na zákonné ustanovení § 265b odst. 1 písm. a)-l) nebo § 265b odst. 2 tr. ř., o které se dovolání opírá. Rozsah, v němž je rozhodnutí dovoláním napadáno, a důvody dovolání lze měnit jen po dobu trvání lhůty k podání dovolání.

Ostrava 15. ledna 2020

JUDr. Čestmír Duda v. r.
předseda senátu

Vypracovala:
JUDr. Danuše Teschlerová

Ester
Válková

Digitálně podepsal Ester Válková
DN: c=CZ,
2.5.4.97=NTRCZ-00215732,
o=Krajský soud v Ostravě,
ou=Krajský soud v Ostravě, ou=813,
cn=Ester Válková, sn=Válková,
givenName=Ester,
serialNumber=P495072,
title=zapisovatelka
Datum: 2020.01.22 09:06:45 +01'00'

Shodu s prvopisem potvrzuje Ester Válková.

Toto rozhodnutí nabylo ve výroku právní moci dne 15.01.2020 (M. I.) a je vykonatelné dne 15.01.2020. Připojení doložky provedla Martina Janáčková dne 06.02.2020.